

primogenitorum cœtus, ubi puræ exultantium voces, ubi illa bona patent, quæ Angeli prospicere optant. In sanctum illum locum, felicissima beati clarique Patris Ephraem anima pervenit. Arbitror vero, cum in cælum ipse ascenderet, singulas, quas in hac vita excoluerat, virtutes præcessisse, ac res illas reconditas & speciosissimas, quæ mortalibus cerni nequeunt oculis, demonstrasse; omniumque excellentissimam caritatem sic ad eam accedentem dixisse: Intuere dilecta anima, pulchritudinem, quam tibi comparavi; simulque delicias ostendisse. Moxque accurrentem humilitatem, ita eam compellasse: Aspice anima Deo chara, cujusmodi ego tibi locum quietis exornavi. Tum ceteras omnes singillatim recensuisse, demonstrasseque præmia, quæ jam inde, cum ab ipsa adhuc in corpore excolerentur atque exercerentur, in futurum comparabant. O decantanda, & imitatu dignissima emigratio! O mors, lacrymis non indigens! O separatio, optatam societatem concilians! O transitus, cujus transeuntem minime penitet! O funus omnis doloris atque molestiæ expers! Dum enim ipsius mores suscipimus, consolationem inde percipimus. Aliorum quippe hominum mors, illis qui relinquuntur, lacrymandi præbet causam: sanctorum autem, lætitiâ nobis celebritatemque conciliat. Quare ista non dicenda mors, sed potius transitus, & ad vitam hinc meliorem emigratio.

Hæc sunt, quæ tibi, Patrum optime, mundique Doctor clarissime, laudum præconia audax lingua, ut vilia munuscula, offert: non ea quidem pro dignitate, neque ut indigenti tibi: E
(quam enim afferre queat gloriam oratio, quæ laudati meritis plane superatur?) verum propter viventium potius utilitatem. Nam bonorum atque præstantiorum virorum encomia, maximam plerisque consolationem & cohortationem ad meliora adferunt. Hanc vero laudandi provinciam alacrius suscepimus, cum variis aliis adducti rationibus, præter vitæ doctrinæque tuæ famam toto terrarum orbe celeberrimam, tunc cura illa, quam in homine ejusdem nominis liberando adhibuisti. Ille siquidem nos ad subeundum hoc onus impulit, qui a posteris Ismaël in bello captus, & longius a patria diu commoratus, cum jam ad eam redire desideraret, viamque commodam ignoraret, singulari ope tua aptam ad salutem ratio-

A πτόκων πατήρ, καὶ ἡχος καθαρὸς τῶν κλειδῶν ἐορταζόντων· εἰς κλίμα τὰ ἀγαθὰ, ἀ ἐπιδυμῶσι ἀγγελοὶ ὡραίων, εἰς κλίμα τῶν ἱερῶν ἐφοίτησε χόρον ἢ ἔμκακίαι καὶ αἰσθητικῶν πατρὸς ἡμῶν πολυμεκίαιος καὶ ἀγία ψυχῆ. ἡ γῆμα ἢ τῆσ ἑρῶν αὐτῆσ ἀναβάσει, ἡγεῖσθαι τὰς ὡρὰς τῶν βίων αὐτῶν ἀρετῶν, καὶ δεικνύναι αὐτῆσ ἐκαστῶν τὰ ἀρρήτα κλίμα καὶ ἀδύτα κάλλι, καὶ ὡρασιελθῶσαν τὰχα τῶν μέγιστα πασῶν τῶν ὀρετῶν ἀγαθῶν, ἕτως εἰπῶν· ὡρα φιλιτάτη ψυχῆ, οἷόν σοι ὡραξέησαι κάλλος, καὶ σὺ τῶν λόγων καθυποδείξαι τὸ ἐντυφῆμα· καὶ τῶν παπεινοφροσύνη ἐπιδραμῶσαν φράσαι· σκόπει πεποδημένη Θεῶν ψυχῆ, οἷον κέρως σοι πόπον ἀναπάσεως ἡπίμασα, καὶ τῶν μέγιστα τὰς πασῶν εἰπῶν τε καὶ καθυποδείξαι, οἷας αὐτῆσ τὰς ἀνιδόσεως ὡρασιφρον φιλοπονηδῶσαι ὡραξέησαι ὡρασιφρον. ὡ πολυμνήτης καὶ ζηλωτῆσ διπλημίας· ὡ δανάτης δεικνύναι μὴ δεικνύναι. ὡ χλωσιμῶ, τῶν ποδημῶν ὡραξέηστος συναφῶναι. ὡ μετασσεως, ἢ παρεχῶστος τῶν μετασσαντῶν μεταμῶν. ὡ κηδῆσ ἢ κηκτημῶν μεταμῶν. ἕξ ὧν γῶ τῶν εἰσῶν ἕξ τῶν δεικνύναι, ἕξ τῶν τῶν ὡρασιμῶν λαμβανῶν. ἐπὶ μὲν γῶ τῶν ἀλλαν ἀνδρῶν, ὁ δανάτης ἀτίος δεικνύναι τῶν ὡρασιμῶν ὡραξέησαι. ἐπὶ δὲ τῶν ἀγίων, διφροσύνης καὶ πανηγύρεως καθῶσται ὡραξέηστος· ἕξ ὧν δὲ δανάτης ὁ τοῦτῶν, ἀλλὰ μετασσεως μῶλλον, καὶ πρὸς τὰ κηδῆσ μετασσεως.

Γαυτά σοι πρὸς ἡμῶν, τῶν πατέρων ἀεισε, καὶ τῶν οἰκονομῶν διδασκαλε, πλημῶν γλωσση, ὡς δῶρα πρὸς ἀξίαν, ὡραξέησαι τὰ ἐγκώμια· ἕξ ὡς κηδῆσ τῶν ποῖαν γῶ ἀκλειαν βαδῆσ; πρὸς ὅσων ἢ μῶλλον τῶν ζῶντων· ὡραξέησαι τῶν πολλοῖσ ἐπὶ τὰ βελτίω πρὸς ἀλλήλους τε καὶ παροτροπῆ, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφῆμια. ἕξ ὡραξέησαι τῶν πολλοῖσ ἢ πρὸς τῶν λόγων, καὶ πλημῶν εἰργασῶ, πολλα μὲν καὶ ἀλλα· ἕξ γῶ ἐγῶ τὰ πολυεὶδη προτερῆματα, καὶ τῶν βίε καὶ λόγων κόσμῶ παντὶ ἀγαλλῶν· τῶν τῶν πλεον ἢ δαμασῆ σὺ ἐπισασία, καὶ ἀπολύτρωσις ἢ εἰς τῶν σοι γενημῶν ὡραξέησαι, τῶν καὶ πρὸς τῶν ἡμῶν ἀποδῶσαι τῶν ἀγῶνας παροτροπῆμῶν, ὡς ὡραξέησαι βαρβάρων ἐμῶν ἢ Ἰσμηλ δεικνύναι ἀπαχθῆσ, καὶ τῶν ἐνεκαμῶν ἢ μικρῶν κηδῶν χλωσιμῶ, πρὸς τὰ οἰκῶ παλινοσων, καὶ τῶν ὡραξέησαι τῶν λουσιλειαν ἀγῶν, ἢ σῶσ ἐτυχε ὡραξέησαι ἐπισασίας, καὶ τῶν ὡραξέησαι ἐπὶ πρὸς ἀγῶν